

זעקת המזרח

זעקת עולם התורה נוכח סכנת גזירת הגיוס

ידי ע"י מטה ההסברה של איגוד בני התורה הספרדים למאבק בגזירת השמד

איגוד בני התורה הספרדים
למאבק בגזירת השמד
במוסדות הרבנים וראשי הישיבות שלשי"א

המוקד הטלפוני: 02-6507494 | פקס: 073-3736557 | מייל: 6507494@gmail.com | ת.ד. 7931 ירושלים

בני התורה הספרדים
למאבק בגזירת השמד

בכל שאלה/בעיה
מול הצבא
פנה מיד למוקד הסיוע:
02-6507494

בין השעות 09:00-24:00
במקרי חרום 24 שעות ביממה

11

השו"ן תשע"ז נא לשמור על קדושת הגליון

גליון מיוחד

בדרכו של פרו

עובדות ראינו ונעדיה מיוחדת על המחפכה הרוחנית של מרן למען הקמת וביסוס עולם התורה והישיבות, על פעילותו הנמרצת כנגד סכנות הצבא, על הוראתו הנחרצת כנגד מסלולי הצבא ה"חרדיים" ועל צערו הגדול ומאבקו הנחרץ בגזירת הגיוס.

יוצא לאור לקראת יום השנה השלישי של מרן עטרת ראשינו ותפארתנו רבן של ישראל פוסק הדור רבינו עובדיה יוסף זיע"א אשר נתבקש לישיבה של מעלה בסערה השמימה ביום המר והנמחה ג' חשוון תשע"ד

זכותו תגן עלינו ועל כל בית ישראל אמן.

דבר המערכת

"מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי אוך"
 "ראה הקב"ה שצדיקים מועטין ושתלך בכל דור". זכינו ובמשך עשרות שנים עמד עלינו רועה נאמן, ראש גלות אריאל רבן של כל בני הגולה מרן מלכא רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א, אשר כמלאך ממרום הנהיג את העדה ואמר לנו 'גדל'. הוא הגבר הוקם על אשר העניק כמה בגדלותו העצומה, ועם זאת לא הסתגר בד' אמותיו אלא מסר נפשו לצבינו וביסוסו של עולם התורה הספרדי, אשר בחסד השי"ת קם ופרח ושגשג למימדים עצומים כ"י, כאשר עיינו

רואות שבכל מקום ומקום נפתחים תלמודי תורה ישיבות וכוללים, ורבים מתדפקים על דלתות בית המדרש, והכל שמחים, כי לדרך התורה היתה עדנה וחזר כבוד לישראל.

אך הנה בעוונותינו הרבים הורם הנזר והוסרה העטרה, הלב ממאן להאמין, זה שלש שנים שעברו מהסתלקותו של מרן זצוק"ל זיע"א, נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו! אנשי אמונה אבדו באים בכח מעשיהם גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזירות היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם... מרוב עוונותינו אבדנום נאספו המה בחטאינו, סעו המה למנוחות עזבו אותנו לאנחות.

דומה כי שנות דור חלפו עברו, הן בחיי חיותו של מרן זצוק"ל אף פושעי ישראל לא העיזו להרים ראש ולדבר בגלוי על מזימותיהם השפלות. ועתה, משנאינו נשאו ראש ואין לך יום אשר אין קללתו מרובה מחברו. ודי להביט בעין דומעת על תוכניותיהם ליריקון הבריכה ח"ו היל"ת, ולשמוע בכאב לב, קול מצהלות אויבי ה' הסופקים כף ואומרים 'האח! זה היום שקיוונוהו מצאנו ראינו', הן אך אתמול "לא האמינו מלכי ארץ כי יבוא צר ואויב" בשערי עולם התורה, ועתה בעוונותינו נבחרו בחורי ישראל היקרים והמסולאים בפז לעמוד בנסיונות קשים לבל יהיו לנבלי חרם מעשה ידי יוצר.

אכן, כהיום הזה כל יהודי הוא גנרל! כפי שהיה אומר מרן בכנסי בני התורה, אל לנו לפכוד ידיים ביאוש בשעה קשה זו! אנו, שזכינו לשמוע את קולו של מרן, שזכינו להרגיש את ליבן של ישראל, שזמה עלינו להעביר את מורשתו לדור הבא, לבל יבוש המעיין ובל יגדע האיילך, עד כי יבוא ינון.

מסופר על הגר"ח שמואלביץ שכשעלה להשתטח על קבר רחל אמנו ענה ואמר: כתוב 'רחל מבכה על בניה, כה אמר ה' מנעי קולך מבכי', ואני אומר אל תפסיקי לבכות ולהתפלל על עם ישראל עד שנזכה לגאולה השלימה במהרה. אף אנו, יחד עם רבבות העולים להשתטח על ציונו של מרן ביום השנה לפטירתו נענה ונאמר: איבנו! רבינו! על מי נטשת הצאן, איך עזבתנו בתקופה קשה זו בשעה שרשעי ישראל מחבלים כרם ה' ומסיתים את בחורי ישראל ללכת בדרכם הרעה להתגייס לצבא, ה' ירחם! אהה! אוי לנו! מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי אוך!?! אתה רבינו שכה בכית והצטערת בחיך על גזירת הגיוס הנוראה, אל נא תפסיק לבכות, וממקומך הגבוה בשמים תרעיש עולמות עד לביטול כל גזירות קשות ורעות מעלינו, וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם. ויהי רצון שנזכה במהרה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

תוכן הענינים

פרק א' "המהפכה הרוחנית של מרן"

על המצב הרוחני הירוד, על השפעתו של מרן בחיזוק התורה

ושליחת הבנים לישיבות.....ד

פרק ב' "פעילותו הנמרצת של מרן כנגד גזירת הגיוס"

ראיון מיוחד ובלעדי עם תלמידו של מרן ועדויות מיוחדות

על הוצאת מכתבו ההיסטורי של מרן.....ט

פרק ג' "צערו הגדול של מרן"

התבטאותו החריפה, עדויות בניו הרבנים הגאונים שליט"א, מרן לא בכה בכיה של חינם.....טז

"גדולים צדיקים במיתתם" - סיפורו של יצחק.....כ

"קבלנו הוראות מרן" - המבצע המיוחד ליילדי ישראל.....כב

התודה והברכה

לכל העוזרים והמסייעים בהוצאת גיליון זה: למערכת "יתד המאיר", לנכדו חביבו של מרן- הרה"ג ר' יעקב ששון שליט"א מח"ס "אביר הרועים", להרה"ג ר' ח. רביע שליט"א מח"ס "מלך ביופיו", להרה"ג ר' שמעון רו שליט"א מח"ס "אינצקלופדיית מרן", להרה"ג ר' אליהו כהן שליט"א מח"ס "מעדני המלך", למזכה הרבים הרב פנחס ראובן מו"ל הספר "שר התורה" ולכל העוזרים והמסייעים בעריכת החומר. ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלימה מעם ה' אלוקי ישראל. וזכותו של מרן זיע"א תעמוד להם אמן.

**ניתן לשמוע הקלטות מיוחדות ממרן זיע"א ומבניו הרבנים
הגאונים שיבלחט"א על חיזוק עולם התורה וכנגד גזירת הגיוס,**

במוקד הטלפוני: 02-6507494 שלוחה 5.

שמעו ותחי נפשכם!

המהפכה הרוחנית של מרן:

על המצב הרוחני הירוד שהיה בדור הקודם, ועל המהפכה הרוחנית שנעשתה בציבור ע"י מרן זיע"א סיפר הגאון הרב בנימין גמליאלי שליט"א ראש ישיבת "לב אליהו":

"העניות והדחקות שהיו מנת חלקם של החכמים והעוסקים בתורה בדור הקודם, הביאו את בני אותה הדור לזלזל בחכמים עד שהגיע המצב שלא היה בנמצא מי שישא את ביתו לתלמיד חכם הרוצה להשאר באהלה של תורה, ולא נמצאו שידוכים לחכמי הדור ההוא אלא בנות החכמים שידועות לכבוד ולהוקיר התורה ולומדיה ולחיות חיי צער למען התורה הקדושה והחכמים.

ידוע ומפורסם על חכם יהודה צדקה זצוק"ל ראש ישיבת פורת יוסף המעטירה שלא נמצא לו שידוך זמן רב עד שהביאו לו את בת דודתו מבגדאד שהסכימה להינשא לו. וכך מרן ראש הישיבה הכהן הגדול מאחיו חכם שלום הכהן שליט"א לא היה לו שידוך בנמצא אלא בתו של חכם מנצור בן שמעון זיע"א מענקי הדור הקודם שידעה להוקיר ולכבוד התורה ולומדיה וכל אחיה הרבנים הגאונים למשפחת בן שמעון המעטירה חכמים גדולים.

מרן עם חכם מנצור בן שמעון זצ"ל

ביזוי התורה ולומדיה הגיע לשפל כזה שכל אימת שהירקנים בשוק חפצו לבזות איש את רעהו ולקרוא קריאות גנאי, בין שלל הביטויים היה הביטוי 'יא' חכם, פירושו - לא מוצלח שכמוך כמו החכמים, רח"ל.

המצב הזה התהפך מן הקצה אל הקצה כאשר מרן חכם עובדיה יוסף זצוק"ל הגדיל והאדיר והרבה כבוד התורה ולומדיה והעמיד רבבות תלמידי חכמים עד שבימינו אנו כבוד גדול להקרא בשם חכם, רב, דיין וכיוצא באלו, וכל הנקרא כך מכבדים אותו כבוד גדול ונתגדל ונתקדש כבוד התורה ולומדיה"

(משיחתו בליל שבת קודש פרשת ויקהל תשע"ד)

על המצב הרוחני הקשה שהיה באותה תקופה כתב נכדו של מרן, הרה"ג ר' יעקב ששון שליט"א בספרו על מרן "אביר הרועים":

"בעת ההיא נתברר לו היטב להרב מרן זקני, כי עליו מוטל משא העם הזה, ולמרות גילו הצעיר לא יוכל עוד להשתמש ולחשוב כי הדבר מוטל על גדולי הרבנים הזקנים. רק עליו המלאכה לגמור, ואיך הוא בן חורין להפטר ממנה. לכן התחזק עוד יותר במסירת שיעורים

מרן עם נכדו הרב ששון

ודרשות בפני בני ירושלים, והחל חוכך בדעתו מה יעשה על מנת להעמיד מחדש דורות של תלמידי חכמים לומדי תורה, שיעמדו על העדה, להחזיר העטרה ליושנה, להרבות תורה בישראל..."

"ואילו הדור היה עולה יפה, היה הרב מרן זקני ממהר להעמיד לו ישיבה, ובה לומדי תורה מופלגים, והיו הם עומדים להורות לכל בית ישראל. אולם בראשית היה עליו לעורר ישנים מתרדמתם, הם כלל עדת הספרדים שכמעט נשתכחה מהם מעלת התורה..."

" לפיכך נאלץ הרב מרן זקני להתחיל מן ההתחלה. וכמו שאמרו בגמרא כמה גדולים מעשי חייא. כן הרב מרן זקני זצ"ל לא פטר את עצמו מללמד תורה לפשוטי העם, ועליהם השפיע שישלחו בניהם ובנותיהם למוסדות התורה. ואחר כך יסד ישיבה למובחרים שבצעירי הספרדים..."

(הרב ששון בספרו "אביר הרועים")

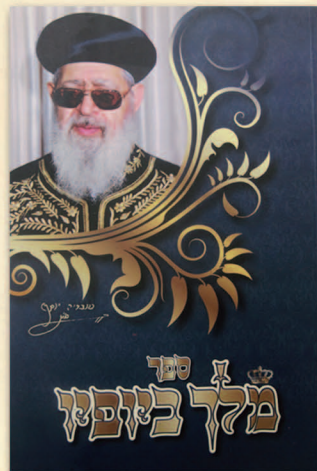
מרן עם אביו

סיפר מרן זיע"א: "אבי ע"ה למרות דוחק הפרנסה הואיל והביאני המלך חדריו בישיבת "פורת יוסף", והושיבני בין ברכי תלמידי חכמים ומהם ינקתי חלב ודבש, דברי תורה הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים. זכיתי להסתופף בצלו של המאור הגדול מורי ורבי ועט"ר רבינו עזרא עטייה זצ"ל ראש הישיבה, והשפיע עלי הגאון מורי ורבי למסור שיעורי ערב לבעלי בתים ולקרנם לצור מחצבתם על ידי התורה להשפיע עליהם ולשלוח את בניהם לישיבה, ולאט לאט התחילו לזרום לישיבה כל חניכי התלמוד תורה ואז נפתחו כמה ישיבות קדושות לתלמידים הצמאים לדבר

ה". (הובא בספר "מלך ביופיו" עמ' 168)

כשנושאים אנו את עינינו ורואים שמלאה הארץ דעה את ה' בן פורת יוסף כן ירבו בריבוי בני התורה, בריבוי ופתיחת תלמודי תורה, ישיבות קטנות, כוללים ועוד, המהפך התחיל עוד אז, ע"י מסירותו של מרן (שליט"א) בקרב בעלי הבתים שהחזיר בהם את המסירות לתורה ולשמוח בגידוליהם ע"י שישלחו את בניהם לתורה ובכך צמחו האילנות וגידלו פירות מתוקים מדבש.

בדברים שנשא מרן זיע"א בפני תלמידיו הוותיקים התבטא ואמר: "אני מודה להקב"ה שזיכני לראות במו עיני את העדה שלכם פורחת ומשגשגת ועולה בקודש, מה זה כסף, מה זה זהב, לא שוה כלום כנגד הבחורים שלכם המסולאים בפז, תודו לקב"ה שזכיתם בחיים חיותכם ועליתם במעלות רמות בש"ס ובפוסקים. מקודם היו מגיעים לגיל י"ג י"ד שנה היו יוצאים לעבודה, עכשיו חדרה בתוך ליבם אהבת התורה.

מרן עם תלמידיו

בבתיהם, התחממו ליד התנור. פתאום דופק בדלת ביתי הגאון רבי צבי סימן - טוב שליט"א (רבה הראשי של יהדות אפגניסטן ומראשי ישיבת 'חזון עובדיה') הוא רוצה לדבר איתנו.

תמשיכו כך לחנך את בניכם בישיבות הקדושות שהם חיינו ואורך ימינו, אין לנו אלא בית היוצר של האומה, זה הישיבות. אין לנו למעלה מזה, תחנכו את בניכם בישיבות ותמשיכו לעשות חיל". (ס)

כחודש לפני הסתלקותו סיפר מרן: "לפני שישים שנה, גרתי ברחוב אלקנה בירושלים. בשבת אחת היה גשם סוער וסופות חזקות, חורף קר שרר בירושלים, כולם היו ספונים

"שאלנו אותו: 'מה כבודו טרח לבוא אלי בשבת כה גשומה?' הוא סיפר לי: שלאחד המתפללים בבית הכנסת יש ב"ה ששה בנים, ואמר לו כי מתכוון לרשום את ילדיו בבית ספר 'מוריה'. זה היה בית ספר ממלכתי שלמדו שם בנים ובנות יחד. ניסיתי להשפיע עליו שישלח את בניו ל'תלמוד תורה', אך הוא סירב, בטוענו כי בת"ת לא יהיה להם 'בגרות', ולא יוכלו להתפרנס אח"כ. לכן בא אלי שאשפיע עליו, חבל עליהם.

הגר"צ סימן טוב,
הגר"י יוסף שליט"א
ומרן זיע"א

"אז לא היה כמו היום שייכלו לרשום את הילדים בבית ספר מתי שרוצים היה רישום פעם בשנה. והשבוע זה שבוע הרישום, לכן באתי מיד, אלו דברים שמותר להשפיע עליהם גם בשבת.

"שמעתי את דבריו. קמתי ולבשתי את המעיל. בני ביתי שאלו אותי היכן אני הולך בכזה גשם סוער? קר בחוץ! אך אמרתי כי חייב אני ללכת עם הרב סימן טוב לבקר משהו. דבר מצוה לא דוחים. התפללתי להקב"ה שיכניס את הדברים הנכונים בפי, שאוכל לשכנעו. הוא היה גר בשכונת הבוכרים. עלינו אליו הביתה בעיצומו של יום השבת, הוא לא ציפה לאורחים בשבת גשומה כזו. 'ברוכים הבאים' - הוא קיבל אותנו בשמחה, ידעתי אם כך אנו רצויים אצלו בבית... טוב.

"התחלתי לשכנעו שישלח את הבנים שלו לתלמוד תורה שם יוכלו לגדול במצוות ומעשים טובים. והוא בשלו, 'הילדים חייבים להוציא בגרות', היכן יהיה להם פרנסה? הוא שאל אותי. דיברתי אתו שעה שלימה, שהעיקר זה לא הכסף בחיים, החשוב הוא תורה, מידות ומעשים טובים.

"בס"ד בסוף הוא השתכנע ואמר לי: כי את כל הבנים ירשום לאחר שבת בתלמודי תורה, אך את הבן הגדול שכבר לומד בכיתה ח' ישאיר, 'הוא כבר לקראת הסוף, וחבל שלא יסיים ויתקדם לבגרות שלו'. ניסינו לשכנעו, אך הוא לא היה מוכן לשמוע בשום פנים ואופן".

מרן סיים את סיפורו: "אספר לך מה היה בסוף, ילדיו אכן גדלו, והם כיום כולם שומרי תורה ומצוות קלה כבחמורה, אך הילדים שנכנסו ללמוד בתלמודי תורה, כל אחד משמש בתפקיד תורני חשוב, אחד הוא רב עיר, השני אב בית דין, השלישי ראש כולל, הרביעי רב קהילה גדולה בעיר ראשל"צ, החמישי מורה הוראה חשוב. ורק הבן הגדול מהשישה בנים, יצא חשמלאי. ברוך השם הוא שומר תורה ומצוות, אבל מה יצא מכל הבגרות שלו? חשמלאי! מתקן תנורים ומאווררים, איפה היה האבא? חשב על הבגרות שלו. הא?!"

"לכן חשוב מאוד להסביר את ערך לימוד התורה לבעלי בתים, לדאוג שבניהם ילמדו בתלמודי תורה על ידי כך יהיה להם הערכה לתורה ויהיו מוקירי תורה". (הובא בספר שר התורה ובספר המאור הגדול)

עדותו של מרן הראש"ל הג"ר יצחק יוסף שליט"א על מסירות נפשו ופעילותו הנמרצת של מרן לשליחת הבנים רק לישיבות קדושות:

"משך שנים על גבי שנים היה הולך ממקום למקום, מרביץ תורה לבעלי בתים, מתרוצץ לכאן ולשם, היה לו בתל אביב, אני זוכר היינו בתל אביב, היה לו כל ערב לפחות שנים שלשה שיעורים, הגיע לבית בעשר, יאלה יושב ולומד, יושב וכותב, זה התמדה פלא פלאים, ועם כל זה, כל מקום ומקום הולך, מדבר עם בעלי בתים את ההשקפות הנכונות, צריך ללמוד תורה ורק תורה, לא שיעשה ישיבה חצי תיכון וחצי תורה, אין דבר כזה, או חצי

צבא וחצי תורה, אין, אדם רוצה להצליח שיהיה בן תורה אמיתי, תלמיד חכם אמיתי, תלמד כל היום תורה, וכולי האי ואולי, ישב וילמד כל היום תורה, הוא החדיר בהם בבעלי בתים את ההשקפות הנכונות, היה אז, ברוך השם, זכה שכל הבעלי בתים את הבנים שלהם שלחו אותם לישיבות".

משאת נפשו של מרן:

בשנים האחרונות כאשר זכינו ובזכותו של מרן רשכבה"ג זיע"א התרבו ספסלי בית המדרש בקרב ציבור בני התורה הספרדים, סיפר מרן זיע"א מרחשי ליבו הטהור בפני המוני בני הישיבות הקדושות:

"לפני ששים שנה, כשהיינו לומדים בישיבת פורת יוסף, ישיבה קטנה, גדולה וכולל יחד היו שם רק שבעים תלמידים, "שבעים תמרים ויחנו שם". ולאחינו האשכנזים היו כמה ישיבות עם מאות בחורים. אך הנה זיכה אותנו הקב"ה לראות את כל בחורי

החמד האלו. ברוך ה' יש ריבוי תורה אצלינו! "מה אשיב לה' כל תגמולוהי עלי", "בשבעים נפש ירדו אבותינו מצרימה ועתה שמך ה' אלוקיך ככוכבי השמים לרוב" כן ירבה וכן יפרוץ! ויהיה הדבר כקוף בעיני שונאי התורה, "המה כרעו ונפלו, ואנחנו קמנו ונתעודד" בזכות שעוסקים בתורה". (מעמד סיום הש"ס העולמי יא אב תשע"ב)

זוהי איפוא, משאת נפשו ושאיפתו הטהורה של מרן שהתגשמה בימי חייו, להעמיד דור של בני תורה ותלמידי חכמים מובהקים אשר מוסרים נפשם על התורה והוגים בה יומם ולילה, זוהי המהפכה הגדולה והעצומה שזכה דורינו:

המהפכה הרוחנית של מרן!

מי מגן על עם ישראל?!

"אלה שתמיד חושבים על עוצמת חיילי צה"ל ראו ונוכחו כי שוא תשועת אדם!"
 "וכל הניסים שנעשו לנו הם רק בזכות תשב"ר והישיבות והכוללים העוסקים בתורה!"

דבריו הנוקבים של מרן רשכבה"ג רבינו עובדיה יוסף זיע"א בדרשה מיוחדת שנשא בעצרת הודיה בסיום מלחמת המפרץ כפי שכתב בספרו מאור ישראל דרשות (עמ' רעו) ומהם נלמד גם לימינו אנו:

זוה לשונו: "לכו נרננה לה' נקדמה פניו בתודה על אשר הפליא חסדו ונפלאותיו עמנו, גבר עלינו חסדו ואמת ה' לעולם, לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם וכו'.

שלושים ותשעה טילים סקאדים הטילו סדאם חוסיין וחייליו העירקים על ארץ ישראל... ותל"ת (ותהלות לה' יתברך) לא קרה מאומה באובדן נפשות וטיל אחד בלבד החריב שכונה שלמה ברמת גן אבל כל התושבים יצאו ללא פגע. אך טיל אחד שפגע אצל סעודיה בבנין שהיו שם כמאה וחמישים חיילי ארה"ב, הרג במקום עשרים ושמונה חיילים, ונפצעו קשה כמאה חיילים, ואצלינו שלושים ותשעה טילים 'כט"ל חרמון שיורד על הררי ציון' ולא נפקד ממנו איש. במה נקדם ה' על נפלאותיו וטובותיו עמנו.

אלה שתמיד חושבים על עוצמת חיילי צה"ל באומנם כוחי ועוצם ידי עשה לי את החייל הזה ראו ונוכחו כי שוא תשועת אדם, כל ההוראות שנתנו לתושבי ישראל להכנס בחדרים אטומים מפחד טילים בראשי חץ כימיים, נתברר שהיו ללא כל יסוד, שם פחדו פחד לא היה פחד. כי השי"ת הפיל חיתתו על סאדאם חוסיין וחיילותיו לכל ינסו לפגוע בטיילים כימיים פן מרה תהיה אחריתם. אח"כ הוברר כי המסכות שחולקו כדי להתגונן בהם מפני הטילים היו לקויים מאד ולא היו יכולים להגן על חובשיהם כלל וכלל. וכל התשועה הגדולה עשה הקב"ה...

והנה ידוע מה שאמרו חז"ל (סוטה כא.) תורה אגוני מגנא ואצולי מצלא וכל הניסים שראו עינינו יש לזקוף אותם בזכות התורה של תינוקות של בית רבן ובזכות הישיבות והכוללים שעוסקים בתורה יומם ולילה."

עכ"ד מרן צצוק"ל.

פרק ב'

פעילותו הנמרצת של מרן כנגד סכנות הצבא:

הרב בקשי עם מרן זיע"א

ראיון מיוחד ומרתק עם הרב מנשה בקשי שליט"א מותיקי תלמידי מרן רשכבה"ג זיע"א עוד משנת תשי"א! עם חברי מערכת העלון "זעקה ממזרח" - בדרכו של מרן.

"מרן הורה לי למרות שאיני בן ישיבה אל תתגייס לצבא בשום פנים ואופן".

- הברכה המיוחדת של מרן בעל ה"חזון עובדיה" זיע"א ומרן ה"חזון איש" זיע"א

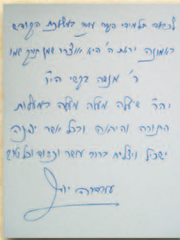
כשנכנסנו לביתו של תלמידו הותיק של מרן, הרב מנשה בקשי שליט"א בביתו הצנוע בשכונת קריית צאנז בירושלים, אנו מוצאים אותו לומד ומעיין בספרו של מרן "חזון עובדיה", הוא שומע מבן משפחתו על מטרת בואנו אליו, ומיד נעתר לבקשתינו ומספר בפנינו את סיפורו האישי והמרגש:

השיעורים אצל מרן

"בבהרות בשנת תשי"א עליתי לארץ מאפגניסטן, וזכיתי להשתתף בשיעורים של מרן זיע"א. הייתי עובד במשך היום בדפוס וזכיתי לסייע בהוצאת כמה מספריו הראשונים של מרן, ובערב הייתי הולך לשיעור של מרן בבית הכנסת "שאול צדקה" ובית הכנסת היה מלא מפה לפה, כל שיעור של מרן היה בערך שעה וחצי, וכשהרב היה נותן שיעור זה לא היה רק פסקי הלכות אלא היינו לומדים כל הלכה עם כל המקורות של הראשונים והפוסקים עד שהיינו מגיעים לפסק ההלכה, "אפשר היה למשש את ההלכה מרוב מתיקות של כל דבר, הסברות, המנהגים ומה נפקא מינה בכל דבר", מתאר הרב בקשי בערגה.

קיבלתי 'צו גיוס'

"לאחר תקופה קבלתי לביתי 'צו גיוס' ולא ידעתי מה לעשות, לא רציתי ללכת לצבא כי ידעתי שזה מקום לא טוב ומתקלקלים שמה, אבל מכיון שהייתי עובד ולא למדתי בישיבה לא יכלתי לקבל דחיה של 'בן ישיבה' ולא ידעתי מה לעשות, הלכתי אל הרב ואמרתי לו אני יהודי חרדי שרוצה להמשיך לשמור תורה ומצוות כמו שצריך ולא רוצה ללכת לצבא, מה אני יעשה? הרב אמר לי שבשום פנים ואופן לא אלך להתגייס לצבא, וזכרתי אותי כמה ברכות שאני ינצל מהצבא, ואמר לי תלך גם לגאון החזון איש שיברך אותך. ובאותו זמן גם חברי ר' חזקיה לוי (ז"ל) היה איתנו בשיעור וגם לו היתה את אותה הבעיה, והחלטנו ללכת שנינו יחד אל החזון איש".

מרן שלח אותי אל ה"חזון איש"

"בחול המועד סוכות נסענו לבני ברק אל החזון איש וכשהגענו אמר לנו ה'שמשי' שלו שהרב לא מרגיש טוב והיום הוא לא מקבל קהל, ביקשנו ממנו שבכל זאת יכניס אותנו כי באנו במיוחד מירושלים והנסיעה אז מירושלים לב"ב היתה ארוכה וקשה ולא כמו היום, והוא אמר לנו שנחכה למנחה ואז ניכנס לרב,

כשהגיע שעת מנחה נכנסנו כל אחד בנפרד, והרב (החזון איש) שאל אותי מה המטרה שלך שבאת מירושלים, ואמרת לי שיש לי צו גיוס ואני יהודי חרדי ולא רוצה ללכת לצבא אבל אני עובד כל היום ולומד בערב ואין לי אפשרות להשיג דיחוי מהצבא, והוא שאל אותי מי הרב שלך, אמרת לי שאני לומד בערב בשיעור של הרב עובדיה יוסף (שליט"א) מירושלים והוא הפנה אותי לכבודו לקבל ברכה שאנצל מהצבא. ואז אמר לי החזון איש שלוש מילים: "אל תלך, ותצליח", נישקתי לו את היד, אפילו שזה לא נהוג אצל האשכנזים, תפסתי לו את היד חזק ונישקתי אותה, ויצאנו משם אני וחברי וחזרנו לירושלים".

כך ניצלתי מהצבא

"אח"כ שמענו שיש רופא אחד שהוא נמצא בועדה של הצבא והוא יכול לתת פטור למי שמשלם לו כסף, והלכנו אליו ושילמנו לו וככה הסתדרנו וקיבלנו פטור. היו עוד הרבה בחורים שככה עשו אחד מהם הוא הרב ... (הרב בקשי מבקש שלא נפרסם את שמו של אותו רב שמפורסם מאד פה בירושלים). היינו צריכים לשלם לו הרבה מאד כסף זה היה סכום מאד גדול- 140 לירות שזה כמו בערך 5000 דולר היום, ולמרות הקושי להשיג כל כך הרבה כסף עשינו מאמץ גדול ושילמנו לו את הכסף וככה קיבלנו פטור. וכך ברוך ה' המשכנו ללמוד בשיעורים של מרן עזר הרהב שנים".

הברכה של מרן שהצילה

"לאחר כ-10 שנים נתפס הרופא הזה והתברר שהוא היה מוציא סתם אישורים למי שמשלם כסף, ואז הצבא שלח לכל מי שהיה לו פטור דרך הרופא הזה שיבוא ללשכת גיוס בתל השומר, ואני גם הייתי אחד מהם, קיבלתי הזמנה בדואר לבוא ללשכת גיוס, דפק לי הלב מה אני יעשה עכשיו, הלכתי לתל השומר, היה שם תור גדול של הרבה בחורים בערך 100 איש שהוזמנו באותו היום, הפקיד האחראי במקום היה קורא את השם של כל אחד ואז הוא נכנס, ואני מחכה שיקראו לי ולא קוראים לי עד שהפקיד הודיע שנגמר כל הרשימה של האנשים, פניתי למשרד ואמרת לי להם אני באתי מירושלים במיוחד אני לא יבוא עוד הפעם, ואז האחראי שאל אותי מה שמך אמרת לי בקשי מנשה, הוא הלך וחיפש הרבה זמן את התיק שלי ולא מצא, וחזר ואמר לי "בקשי, אין תיק כזה! אתה יכול ללכת הביתה" ... וכך ניצלתי מהם פעם נוספת בזכות הברכה של מרן ושל החזון איש, מסכם הרב בקשי. ומוסיף: "אשרי אדם הולך בעצת החכמים, מי ששומע לחכמים מרויח!"

זכה הרב בקשי שנעשה לתלמיד חכם בעצמו וכן בניו וחתניו כולם בני תורה ותלמידי חכמים מופלגים, שניים מהם "ראשי כולל" חשובים, וכל נכדיו זוכים ולומדים בישיבות הקדושות, אכן, מי ששומע לחכמים מרויח!

אנו נפרדים בהתפעלות מהרב בקשי שליט"א ושעה קלה לאחר מכן הוא כבר נראה בדרכו אל תחנת האוטובוס בדרכו לשיעור המיוחד הקיים כבר שנים רבות בבית הכנסת "שאוול צדקה" מיסודו של מרן זכותו תגן עלינו אמן.

כן הנני נותן תורה וברכה לידידנו היקר מר בנימין ברייטבוך נר"ו, בעל דפוס א.ב. על עמלו וטרחו בהדפסת הספר והוצאתו לאור עולם. וכן לידידנו היקר משיכלי נכון וחכם ר' מנשה בקשי הי"ו, על אשר עמל וטרח בהוצאת הספר הזה לאור עולם. יהי רצון שככל אשר יפנו ישכילו ויצליחו כרוב אושר וישר וכבוד ושוכע שמחות וכל טוב.

המחבר

מסירותו של מרן להצלת בנות ישראל מהצבא:

סיפר מרן זיע"א: "כאשר היתה מתעוררת בעיה של שירות לאומי או גיוס בנות הייתי פונה לעסקנים שייסיעו בעניין... פעם אחת סירבו שתיים עשרה בנות להתייצב, והמשרדה חיפשה אחריהן. ביקשתי מאחד העסקנים להסדיר לי פגישה עם שר הבטחון דאז ש. פ., הלה קיבלני בכבוד גדול ואמר לי שהוא יעשה כל מה שאבקש בנידון. ואכן נפגשתי בקריה בתל אביב עם ראש אגף כח אדם של הצבא, והוא התחיל לחקור למה חתמתי על שתיים עשרה הבנות כדתיות בעוד שהן לובשות קצר? ענית לי בתוקף: "לא באתי הנה לבית הדין לערעורים, אם אינכם רוצים לעשות מה ששר הבטחון אמר- לשמוע לדברי, אקום ואלך!"

כשהחלו לפייסני שלא אכעס, אמרתי שוב, אני קם והולך אם אינכם חותמים על השחרור בטרם אנו מתחילים לדבר! ואז הרב בצבאי גד נבון אחז בבגדי ומנע ממני ללכת, ומיד הם חתמו על השחרור וכך ניצלנו כל הבנות האלה מידי הצבא". (משיחותיו של מרן. חובא בספר הנפלא "מעדני המלך" חלק ב')

עדות נכדו של מרן זיע"א, הרה"ג ר' יעקב ששון שליט"א:

"בשנת תשי"א היה למרן תלמידים בעלי בתים שהוא מסר להם שיעורים, בבית הכנסת ישועה ורחמים ובעוד מקומות. אחד מהם, רבי מנחם בקשי שיחי"ב בא אליי עם שאלה, יש לו צו גיוס כעת, האם ללכת לצבא? אמר לו, בשום פנים ואופן אל תלך לצבא! תעשה כל טעדיך לא ללכת לצבא". (בפרק זה מובאת עדותו המלאה של הרב בקשי על כך בראיון אישי ומיוחד שערכנו עמו. העורך)

"אני באופן אישי מעיד שמעולם לא שמעתי את מרן מתיר למאן שהוא ללכת לצבא. וגם טרחתי ושאלתי את הרב צבי חקק וגם הוא מעיד שמעולם לא התיר ללכת לצבא אף למי שאינו במסגרת לימודים, אף למי שבמפורש אינו לומד". (פורסם לאחרונה בתקשורת)

מכתבים ממרן על איסור השירות לאומי:

למוע התנדבות לשירות לאומי ולו לזמן קצר!

"בודאי שבחורה דתית המתגייסת לשירות לאומי מכניסה עצמו בנסיון גדול בקשר לשמירת תורה והמצוות ואורחות חיים צנועים, בהתאם לרוח ישראל סבא. ולימדונו חז"ל, לעולם אל יביא אדם עצמו לניסיון וכו', ובפרט בזמנינו הזה שהפרוץ מרובה על העומד ולכן אני מסכים עם כבודו למוניע את גיסתו מלצאת להתנדבות לשירות לאומי ולו לתקופה קצרה."

"ושמרת לעשות ככל אשר יורוך"

"אסור באיסור מוחלט, לבנות להתגייס לשירות צבאי ואף לשירות לאומי, ו"כל כבודה בת מלך פנימה", להיות תחת השגחת הוריה וכבר הורו כן כל גדולי הדור, "ושמרת לעשות ככל אשר יורוך"

(מתוך הספר הנפלא "אינצקלופדיית מרן" להרה"ג ר' שמעון רו שליט"א)

עדות מיוחדת

בשיחה אישית ונגרשת עם מערכת "זעקה ממזרח" שוטח בפנינו אחד הרבנים שליט"א אשר ידיו רב לו בחינוך ילדי ישראל בדרך ישראל סבא, את פעילותו בתקופת קום הנחל ה"חרדי" אשר יחד עם כמה מעמיתיו העוסקים רבות בחינוך, שמו להם למטרה להציל את הנוער מסכנות הצבא ולהוציא ולהציל בחורי ישראל מצפורני גייסי הנחל, על פנייתם אל גדולי ישראל שנחרדו לשמוע מפיהם את המצב הנורא, על תמיכתם של גדולי ישראל במאבק כנגד מזימות הנחל ופעיליו, ועד להוצאת מכתב נוקב זה על ידי גדולי התורה ובראשם מרן רשכבה"ג פוסק הדור רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל:

"לאחר שפעלנו במשך תקופה ארוכה לעזור לבחורים אשר היו מפותים ע"י גייסי הנחל, וב"ה זכינו להציל בחורים רבים מרדת שחת (בידי הרב שליט"א רשימות מפורטות עם שמות ופרטי הבחורים שהם זכו להציל מהנחל האכזב), הלכנו לכמה מגדולי ישראל וסיפרנו בפניהם על המצב הנורא השורר בגודי הנחל הנקרא "חרדי", גדולי ישראל נחרדו והזדעזעו לשמוע על המתרחש במסלולי הנחל, אך היו מהם שכבר ידעו מהמצב הנורא אף יותר מאיתנו והחרידו אותנו מהעדויות והעובדות שכבר נודעו להם על בחורי ישראל שנפלו לשם וחיזקו ועודדו אותנו לפעול בכל הכח כנגד כך וכך יצא המכתב המיוחד.

לאחר שכמה מגדולי ישראל כבר חתמו על המכתב, הוצע באחת האסיפות שהיו בבית הגרב"צ מוצפי שנעלה למעון קודשו של מרן רשכבה"ג רבינו עובדיה יוסף זיע"א ונשטח בפניו את המצב הנורא, ואכן עלינו בחרדת קודש אל ביתו של מרן, פנינו, הגאון הגדול רבי בן ציון מוצפי שליט"א עם עוד רב נוסף ואנכי, ונכנסנו אל חדרו של מרן וסיפרנו בפניו את המצב הרוחני הקלוקל והנורא ששורר בנחל ה"חרדי" וכששמע מרן כך מיד חרד חרדה גדולה על הבחורים היקרים שנפלו לבאר שחת זה, ומיד רצה לחתום על המכתב, וכמעט שנקרע המכתב מידי הרב מוצפי מרוב התלהבותו של מרן, אך הגרב"צ מוצפי ביקש ממרן שיקרא את כל תוכן המכתב, ומרן אכן קרא את כל המכתב מתחילתו ועד סופו פעמיים והסכים לכל מילה ומילה שנכתבה בו, ואז מיד הצטרף וחתם עליו בהתלהבות ואמר: "ברוך שמסר עולמו לשומרים". ואז מרן שאל אותנו "מה עשיתם כנגד זה?" ואמרנו לו שדיברנו ופעלנו אצל הרבה בחורים שלא ילכו לשם והראנו לו את הרשימות של הבחורים שהצלנו משם והצלחנו להחזיר בחזרה לשיבות הקדושות, ומרן שמח מאד וסטר על לחיינו בחיבה ושוב חזר ואמר בשמחה "ברוך שמסר עולמו לשומרים, ה' עמכם גבורי החיל". וכשבאנו כבר לצאת קרא לנו המשב"ק של מרן, הרב צבי חקק ואמר לנו הרב ביקש שתחכו רגע, ואז מרן הביא לנו לאכול חתיכה מהאתרוג שבירך עליו בסוכות (היה זה ימים ספורים לאחר סוכות, שכן המכתב יצא בשילהי

תקופה ארוכה אנו חיים תחת חסותו וברכותיו. רבנו
 ש. ורדיה המבקשים מבנו שיחייבם לנבוא ובאים שפעמים
 אדונינו יתברך, או מבקשים כבודו שיהיה לנו חסות וישיבת החרדי
 נכדו, אך לנו לטובת הלימוד, שאין לנו זמן ללמוד וישנו מלמדינו
 חרדי, ויעדין ללמוד בישיבה קדושה מאסרי בישיבת החרדי, ובלאו
 הכי מי שקבע עצמו להיות חרדי אומנותו, פטור מללכת לנבוא
 מנדינו.

ובענין הנח"ל החרדי, הנה ז"ל הכרוז שיצא לאחרונה עליו החומים רבים מגדולי ישראל ובראשם מרן אמו"ר שליט"א וכו' נאמר: קול ענות במחנה, על גזירה כי באה, ויסיתו אנשים מקצה המחנה בעלי דעות משונות, יחד עם אנשים מחוץ למחנה, לאומיים ציוניים ומזרחיים, לאמר, להציל באנו תלמידי בית רבן, שחוררתם היתה קרעם, לחגור כלי מלחמה ולהמיר עול ישיבת בעול צבא, ובחלקלקות לשון יפתו, שעול בשר ודם קצינים ומפקדים, יציל את פורקי עול תורה מן החטא, אך הבל בני אדם כזב, בני איש להעלותם מהבל על ידו כן וכיו' ויכשילום בקלות וחמורות במחנות הנחל החרדי, שם משכנים בכפיפה את עובדי עבירות חמורות יחד עם עלמי חמורות. ועקת שבר של הורים ומורים נשמעים על בני ציון יקרים שהגיעו לידי חילול שבת ונביעות חמורות ובינוי כל קודש, ויפלו בקרב מחנות הצבא שם שורות אירית פריקת עול וכו'. ע"כ.

חודש תשרי תשס"א. יש לציינן שחלוקת אתרוג ע"י מרן הינו דבר בלתי שיגרתי בעליל (חוץ מנתינתו בתור סגולה לבנים, עיין חזון עובדיה סוכות עמוד תנ"י) וזוהי עובדה נדירה ומיוחדת המראה עד כמה מרן יצא מגדרו לעודד ולחזק את הפועלים כנגד סכנת הנחל והצבא. העורך.) ומרן חיזק מאד וברך את הגאון הגדול ר' בן ציון מוצפי שליט"א, וכן בירך בחום כל אחד מאיתנו בנפרד. לאחר מכן כשפורסם המכתב ברבים ניסו עסקנים ("חרדים" ששמם שמור במערכת וד"ל) לטעון בחוצפתם הרבה שכביכול מרן לא ידע על מה הוא חותם, ושהוא חשב שזה קריאה לעזרה למען הכנסת כלה...

במקביל ניסו גורמים שונים "לשכנע" את מרן לחזור בו ממכתבו, אך כמובן ללא הועיל. מאוחר יותר בעקבות השפעתו הרבה של המכתב, ניסו גם ראשי הנחל להביא אל מרן כל מיני אנשים ובהם גם רב מחו"ל שניסה בכל כוחו "להשפיע" על מרן לחזור בו, אותו רב טען באזני מרן שהנחל מיועד להציל את אותם בחורים מקולקלים, אך כמובן שמרן לא הסכים לשמוע אליהם בשום פנים.

מרן אף סייע לנו במקרים רבים לשכנע בחורים באופן אישי שלא ללכת לנחל, היינו באים אל לשכתו של מרן בזמן הקבלת קהל שהיתה בימי שישי ב"יחוה דעת" עם בחורים שהיו בהתלבטות קשה בעקבות פיתויי גייסי הנחל, ומרן היה מחזק את הבחורים ומשפיע עליהם שלא ילכו לשם.

אני זוכר שהיה בחור בשם שבא מישיבת "אור החיים" ואחד מהגייסים בשם ... פיתה אותו מאד להתגייס לנחל, ומאידך אנחנו הסברנו לו כמה שהמקום הזה מסוכן מאד ושלא ילך לשם, אך הוא היה נתון לפיתויים ולחצים כבדים מאד מגייסי הנחל, והצענו לו שייבוא לשאול את מרן על כך, ומרן דיבר איתו ואמר לו שלא ילך לשם בשום פנים ואופן, אך הבחור טען בפני מרן ואמר "אבל אני בכל מקרה לא לומד!" ומרן אמר לו "אף על פי כן, גם אם לא תלמד, אל תתגייס!" עד כאן עדותו המיוחדת.

מכתבו של מרן אף הובא כמה חודשים לאחר שפורסם, ע"י מר בריה דרבינ"א הוא מרן הראש"ל שליט"א בספרו ילקוט יוסף כיבוד אב ואם פרק ט' הלכה ס' בהערה וז"ל: "ובענין הנח"ל החרדי

אזהרה חמורה

ממון שר התורה הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
ויבחר"א גדולי וצדיקי הדור ראשי השיבות שליט"א

1972

קול ענות במחנה לא קול תורה כי אם קול תלמה דר"ל על ידו כי באה ויחיותו אנשים מצדקה המתנה בעלי דעות משונות וחד עם אנשים מוחץ למחנה לאמינים ציונים ומזרחיים. לאמר להציל באנו תלמידי בית דברן שתרומם נעשית קרעים. לחנור כלי מלחמה ולהמיר עול ישיבה בעול צבא. ובחלקלקות לשון שפועל בעור דם - קצינים ומפקדים - ציל את פוזקי עול תורה מן החתום. אך הבל בני אדם כוב בני איש להעלמות מהבל על ידי כן, שנו חרוב לשונם לצוד ברשתם המימיים פאלו חתומים ותרפאו ממתם. וכישילום בקלות ובחמורות במחנות "הנהל החרד", שם משגינים בכפיפה אחת עוברי המרות שבמחורות יחד עם עלמי המדות.

אשר אלו גם אלו תחת לשכנם באהלי שם תהלישים לעוד ולחשק את אשר יחסר לפעשות סודו לימוד המיוחדים להם, ואת החוטאים לקרב לחיי תורה ללמד פוטניים דרכי ה וטנאים אילי חכמים, ביטרו להחזיק לפשנאי ה באחסים יודי על וכל תורתו וזממתיים לקחת נפשיות תורתו.

ומסיתים להתגייס לצבא

במסותם כונתם כאילו משרתם בנייתותיני. בעוד שביכלים מלא קטא על עולם התורה הגדל בכמות ואיכות חסידיו שפינים ויפתו בפינים ובלשונם יכובו כאילו לזאת בעול שנה בשנה, ומאלישים שאינם מיתחמים בגוילי מידור בדוקא את נחלתו את און יעקב אשר ארבו, בעלבים ירמם ישימי להכריזו ולהחטיא בחורי ישראל.

והנקות שבו של תורים ומורים נשמעים על בני ציון קרית שתיגנו על ידי חיילול שבת ונבירות תמורת נביוול לקודש, ופילו בקרב מחנות - מחנות הצבא שם שרדו אירית פריקת על בהתפרקות נורא, ועקתם בוקעת קרעיים.

ובכל זאת חוטאים המסייתים עוד, ולא משכו ידיהם, ומבכרים להענות לציון משאוננו חתח לציון גדולי התורה, ויתנו עונות ותפארתנו ביד צר.

הנה שמענו ותרנו בענו על שבקרב משאנו אלה אשר וכל איך האיסורים החמורים שיצאו על גדות הנהל החרד האומות, חשבו תמימי לב בחורי תמיד מבני עדות מנבי עדות מנבי כי חתם שונים וצין האיסור והחשש הנורא מפני המזמרות לח עליהם, מחמת תמימתם והחללות קדושתו אשר הם באמנים לעיל.

לכן הננו להזהיר באזהרה חמורה

לבל יתפתה שום תלמיד ושום שומר תורה ומצוות

גם אם אינו במסגרת לימודים

ליפול ברשתם. ללא שום הבל בין חוג לעדה, וכן איסור חמור להשתתף בשבתות השכנוע שלהם שחם מלאים פריקת עול ומכשולות רבות.

ואל המסייתים נקרא, הרפו ידיכם!

זכרו כי המהיטא את הרבים אין מספיקים בידו לעשות תשובה.

ובמר נפשו נפתח קריאת נפשיות הורגות לכל אשר ביכלתו תנוהו ה בשכונות ברוכים, אלא ואר עד ליתן עיניו הורבים. הקומם משמרות לחסינים להקטום ולחייסן חריטות נפשיות במסות כל מילוט עינים - ליתן ליל חותם לכל יחיד יחיד בברות נבגרים אשר לא יכילו היים - מיים היים - כי אם היים המאריים חרל אשר ישיבם לטובל כמדתה בתורה לביטוב בעובד פניו ומחילת קודש, והמכסה את הרבים את חובא בא על ידי, יטלה ה לעינים והמפגשים בעשר כפול וממכל מן המפגשים חותם שילומי ועצוקי הרבים לכבדים יודור.

וע"ז באוקמה מצפנים לחימי שמים שילה חודש שנת תשס"א לפ"ק

יצחק כהררי

יצחק כהררי		עובדיה יוסף		הראשון לציון ונשיא מועצת חכמי התורה	
שלום כהן	רש"י ישיבת תורת יוסף	שכתי ארון	שמעון בערני	משה צוקה	יודיה מועלים
יעקב תופסי	רש"י ישיבת חתם סופר	יעקב חיים סופר	יעקב זוקף	בן ציון זוכצפי	אל"הו מאצטרייטער
שלמה חמור	רש"י ישיבת חתם סופר	יצחק כהן	דוד בצרי	ראובן אלבו	רש"י ישיבת חתם סופר
אביר יריק ויהודה רבי	רש"י ישיבת חתם סופר	רש"י ישיבת חתם סופר	רש"י ישיבת חתם סופר	רש"י ישיבת חתם סופר	רש"י ישיבת חתם סופר

הנה ז"ל הכרוז שיצא לאחרונה עליו חתומים רבים מגדולי ישראל ובראשם מרן אאמ"ר (שליט"א) וזו נאמרו: קול ענות במחנה על גזירה כי באה וכו"ל

עדות הגאון הגדול רבי בן ציון מוצפי שליט"א ר"י בני ציון בבהכ"נ מוסאיוף במוצ"ש פרשת ויחי תשס"א:

"אני ישית הייתי אצל כמה מגדולי ישראל ובראשם מרן הגר"ע יוסף (שליט"א), ראיתי איך שהוא קפץ כל כולו ורתח, היה כלפיד אש בוער כששמע את הסיפור על הנה"ל מה שקורה שם, והוא בעצמו אמר ברוך שנתן עולמו לשומרים ואף פעם לא

ראיתי אותו כך שעה שהוא חתם, ואמר תביא מהר את הנייר וחתם. ראיתי את השלהבת קודש, לקחתי את הנייר ונישקתי את חתימת ידו לא התביישתי, והיו איתי שם משלחת של רבנים, כל כך ראיתי את האש הבווערת בקרבו, מה זה אהבת ישראל, מה זה דאגה לעתידו של עם ישראל. אז שלא יספרו לנו סיפורים כל הסלפנים למיניהם, שתולים בוקי סריקי כאילו שרבנים חזרו בהם, כל עושי דברם של הלבבלרים האלו שעשו יד אחת לעקור את התורה מעם ישראל, הגיע הזמן שנפתח את העינים ונאמר את האמת בצורה ברורה וגלויה."

פרק ג'

צערו הגדול של מרן:

בימי הישבעה' על הסתלקות בנו של מרן - הגאון הגדול רבי יעקב זצ"ל, בא ראש הממשלה לניהום אבלים בבית מרן. במהלך השיחה, אמר מרן לראש הממשלה: "אני נמצא בצער, באבל בני היה איש חמודות, איש יקר מאוד, ואני בצער, אבל יותר מהכל צערי על הצער הדבר הזה - על הצער של הישיבות".

אבא לא קיבל תשובה!

זכפי שהתבטא בנו של מרן, הגאון הגדול ר' דוד יוסף שליט"א לרה"מ בזמן שבא לנחם את בני משפחת מרן: "אבא מאד ביקש, עולם התורה יקר לו, זו מעין צוואה, אנחנו מתחננים כולנו ביחד מכל הלב, תעשה את מה שאתה יכול".

אבא ביקש, ואבא לא קיבל תשובה, הוא מאד נפגע מכך, אבא מאד נפגע מכך שהוא לא קיבל תשובה על הבקשה שלו, הוא התחנן וביקש, מה שהוא שמע "לא באתי בשביל זה", רק את המילים הללו, הוא מאד נפגע מזה, הוא דיבר איתי לאחר מכן, הוא מאד נפגע, ואנחנו מצפים, אנחנו מרגישים שזו היתה המשאלה החשובה ביותר בשבילו, הוא אמר את המילים הללו לך, שיכלתי בך, אבל זה כזאב לי יותר.

אבא דיבר על גיוס בחורי הישיבות, הוא השמיע מילים מאד קשות בנושא הזה, על גיוס בחורי הישיבות, והוא לא קיבל תשובה, ואנחנו עדיין מחכים, לשמר את עולם התורה, זה מה שהוא ביקש"

מרן זיע"א בהתבטאות חריפה על השותפים בגיוס לצבא:

"יש כאלה רשעים ששמו עיניהם על בני הישיבות שלנו, לבטל אותם מהתורה הקדושה, הקב"ה יר עצתם, ויקלקל מחשבותם, עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל, ויקויים בהם הפסוק "שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם, תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי ה'", "אתה אלוקים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך"

עדות מדברי הרבנים שליט"א על צערו הגדול של מרן מגזירת הגיוס:

"בחודשים האחרונים הוא נלחם מאוד על גיוס בחורי הישיבות, נגד גיוס בחורי הישיבות. בחודש אייר הוא ישב שבעה על אחי הגדול הרב יעקב זכר צדיק וקדוש לברכה, באו אליו כל שרי הממשלה לנחם אותו וביניהם הגיע גם ראש הממשלה, אבא התחיל לדבר אתו מיד, איך אתם מורידים כסף לאברכים? ... ואני רואה ואני יודע על זה כוללים נסגרים, ראש כולל אין לו כסף להחזיק. מה עושים אברכים? מחפשים עבודה, הם ממעיטים תורה בישראל, איזה עוון חמור זה. אמר לו ראש הממשלה, אתה עכשיו בצער אני באתי לנחם

אותך, אמר לו הרב: אני בצער על הבן שלי אבל הצער היותר גדול הוא על בחורי הישיבות. זה מה שכאב לרב".

"הגאון החזון איש נפטר בעיצומה של המלחמה על גיוס בנות לצבא, עצם המאבק הגדול שהיה עם ההפגנות שהיו, מי שזוכר לפני שישים שנה איזה הפגנות, היו מאבקים. בעיצומה של המלחמה הוא נפטר, זאמרו אז שכאן בעולם הזה הוא לא יצליח, עלה למעלה ושם הוא הצליח, וברוך ה' ביטלו את הגזירה של גיוס בנות. ואני אומר: כאן בעולם הזה מרן נלחם ממש עד ימיו האחרונים על גיוס בחורי הישיבות, באו אליו כמה שרים לבקר אותו בבית החולים, והיו לו כאבים וייסורי תופת, ובחודשים האחרונים היה בעל ייסורים ממש, וכשבאו לבקר אותו על מה הוא דיבר איתם? על גיוס בחורי הישיבות, על האברכים, זה מה שהדאיג אותו, כנראה שראה שהוא לא מצליח כאן בעולם הזה, עלה למעלה, ושם הוא יאבק על הגזירה הזאת".

(כנ, של מרן, הראש"ל הגר" יצחק יוסף שליט"א, קובץ "מגיד הוקיע" ח"ב סי' ל)

"וכשהוא [הגר"ר יעקב יוסף זצ"ל] נפטר, היה למרן צער גדול, אבל כשבא ראש הממשלה לנחם את מרן, אמר לו מרן, עם כל הצער שיש לי על מיתת בני, הצער שאתם עושים לתלמידי החכמים, הצער שלקחתם להם את פת לחמם, את הכוס חלב שהיו נותנים לילדים לשתות בבוקר, הצער שאתם עושים לבני הישיבות עם כל גזירות הגיוס והקיצוצים, זה כואב לי יותר ממיתת בני. כך היה מרן, הכאב של הכלל כאב לו יותר מהכאב הפרטי שלו.

הדברים קשים לכותבם, אבל זה המצב, יש צער גדול, זה לא ענין של הגזירות, אלא זה ענין הזלזול בתורה הקדושה, חוסר הערכה לתורה איזה עלבון גדול יש לתורה, ובגלל זה נפטרים צדיקים, לא

מספיק מה שר' יעקב נפטר, גם מרן היה צריך ללכת בעונו, ועוד צדיקים רבים, ה' ירחם עלינו".
(הג"ר ראובן אלכו שליט"א, קובץ "מגיד הרקיע" ח"ב סי' מז).

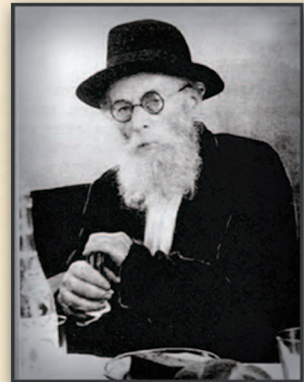

הגר"י מימון שליט"א

"ואף עתה בכל חודשי חייו האחרונים נשא את כל משא עולם התורה על שכמו, וכמה כאב לבו הטהור על גזירת הגיוס על עולם התורה, ולא נח ולא שקט ובכל הזדמנות שאל את קרוביו מה עשית היום למען גזירת הגיוס. וכמרן החזון איש בשעתו שמסר נפשו על גזירת גיוס הבנים עד שיצאה נשמתו הקדושה בטהרה. אוי לנו כי פנה היום כי נטו צללי ערב ואנשי אמונה אבדו". (הג"ר יורם מימון שליט"א, ר"י "תורת משה", קובץ "מגיד הרקיע", ח"א סימן מח).

"וכידוע חוליו האחרון של מרן מלכא זצ"ל הכביד מאז שהתחילו לדבר על גיוס בחורי הישיבות, והדבר לא נתן לנפשו הטהורה מנוח ושלווה, וכחותיו הלכו ועזבוהו מיום ליום, כשהוא מדבר

באזני כל מי שהיה ביכולתו למנוע את הגזרה המרה הזו, ובימי האבל על בנו הג"ר יעקב זצ"ל התבטא כי גזירת הגיוס מכאיבה לו יותר מפטירת בנו! ולבקשתו נוספה בכל תפלה תפילת "אבינו מלכנו" אחרי חזרת הש"ץ, להעתיר בעד ה' להעביר את רע הגזרה אשר למרבה הבושה והכלימה נגזרה בשתוף אנשים חטאים אלה הקוראים לעצמם דתיים, שנתחברו לרשע העורב כמותם, לא יאבה ה' סכל להם.

ומה מפליא כי גם חוליו האחרון של מרן פאר הדור החזון איש הכביד ביותר כאשר אותם אנשים ממש, ממפלגת המפד"ל דאז, התעקשו לגייס את בנות ישראל, וגאון ישראל החזון איש זצ"ל נלחם כארי לבטול הגזרה, ואנשים אלה התלו בו והמרו את דבריו והשביעוהו מרורים, עד שנתבקש בישיבה של מעלה. [כמתועד כל מעשה מעלליהם בספר "פאר הדור" חלק חמישי (פרק שלשים ואחד), ראה שם באורך, כי אין חדש תחת השמש, ומשורש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף].

(הרה"ג ר' אליהו כהן, מח"ס "מעדני המלך", קובץ "מגיד הרקיע" ח"א סי' נד)

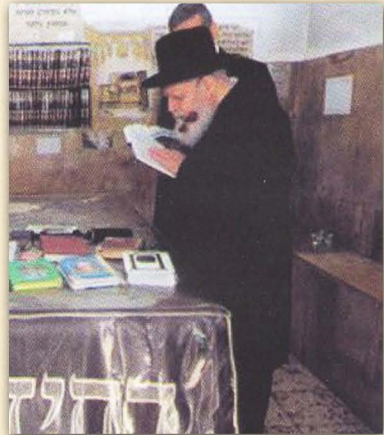
סיפר מרן הראש"ל הג"ר יצחק יוסף שליט"א: "כשמרן האבא קרא בעיתון המודיע שנגשלו 3000 צווי גיוס לבני הישיבות (היה זה לאחר פקיעת חוק טל וערב חקיקת חוק הגיוס), הוא פרץ בבכי, וכמה שניסר-נו להרגיע אותו הוא לא נרגע, הוא המשיך לבכות ולהצטער על כך". (שמענו מפיו)

העיד בפנינו נכדו של מרן הרה"ג ר' יעקב ששון שליט"א: "בשנים האחרונות לחיי מרן היו פעמים רבות בהם פתאום מרן החל לבכות באמצע לימודו, ושאלנו אותו למה הרב בוכה ומרן זיע"א ענה שהוא בוכה על כך שרוצים לגייס את בני הישיבות, ואנחנו לא הבנו למה הרב כל כך בוכה, אמרנו לו הרב לא דאג הפוליטיקאים כבר יסדרו את זה, אבל מרן לא נרגע והמשיך לבכות..."

מרן לא בכה בכייה של חינם!

אכן בעונותינו הרבים, עינינו הרואות כי מרן זיע"א לא בכה בכייה של חינם, ולמרות נסיונות הסחת הדעת והשתקת קול הזעקה על המצב הנורא, אנו, באיגוד בני התורה הספרדים, כמי שנמצאים בתחום, יודעים על מאות רבות של בני ישיבות ואברכים המסובכים עם הצבא, (ואשר רבים מהם כבר הסתדרו בזכות פעילות 'האיגוד'), וכמו כן ישנם נכון להיום (שילחי חודש תשרי תשע"ז) מאות אברכים ובחורים שאין להם אפשרות לקבל דיחוי של "בן ישיבה" בעקבות הבריורקריטיה הנוקשית שמונהגת לאחרונה הלכה למעשה באין ספור פרטים, כגון שנדרש מינימום של 10 (מתוך 15) אברכים 'דרושי דיחוי' בכל כולל, (דהיינו שצריכים בכל כולל 10 אברכים עד גיל 24!) וכן 25 (מתוך 35) בחורים 'דרושי דיחוי' בכל ישיבה, מה שכמובן קשה להשיג בישיבות חדשות או לבעלי

תשובה וכדו', כך שלמרות שהם במסגרת ישיבה או כולל במשך יום שלם הם מסובכים ומאויימים על ידי הצבא [ומשת"פיו]. ידוע לנו אף באופן אישי על אברכים שבעקבות כך עזבו את הכולל והתגייסו לצבא, ה' ירחם.

אכן, לא בכדי זעק ובכה מרן זיע"א עד סוף ימיו על גזירת הגיוס הנוראה אשר מאיימת לכלות חלילה את מפעל חייו האדיר, הוא עולם התורה הספרדי אשר הוקם על ידו בעמל רב ועצום.

אין לנו אלא לעמוד בתפילה בפני בורא העולם שישמע שועתינו, וזעקתו הנוראה של מרן בתקע רקיעים עד לביטולה המוחלט של גזירת הגיוס מעלינו ומעל כל בית ישראל במהרה בימינו אמן.

גדולים צדיקים במיתתם

סיפורו של יצחק:

נולדתי בבית מסורתי בקושי, פותח אביו של יצחק את סיפורו המרגש. בגיל שבע עשרה התחלתי להתחזק, הייתי אז בצומת המשמעותית בחיי. יהודי יקר שהכיר אותי יעץ לי להיכנס אל הקודש פנימה - אל מרן מלכא זצוק"ל זיע"א. נכנסתי למרן זיע"א והוא קיבלני בלבביות כדרוכו וחזק אותי מאד להיכנס לשיבה קדושה. מאותה פגישה עד לאחר כחמש שנים עברה עלי תקופה של עליה עצומה, הרגשתי צורך להשלים פערים. אח"כ נישאתי לרעיית תחי', בוגרת סמינר אור החיים, שעברה מסלול חיים דומה לשלי. היה לנו שאיפות עצומות לבית של תורה, כביכול לכפר על מה שאנו לא זכינו. אך השנים נקפו, והדמעות זלגו, וביתנו נשאר ריק.

לאחר שש שנות נשואין נכנסתי שוב למרן זיע"א, גוללתי בקצרה את הקורות עלי, לפתע קרא מרן - אתה היית אצלי! לא האמנתי למשמע אוזני, נשקתי את ידו הקדושה ואמרתי בהתרגשות: הרב בשבילי הוא כמו אבא! מרן חייך ואמר - אם אתה בן שלי, מגיע לי נכדים ממך, וברכני בחום. לאחר פחות משנה זכינו לחבוק את בננו בכורינו יצחק ני"ו. מעמד הברית היה מרגש במיוחד, כשכמובן, מרן זיע"א משמש כסנדק.

יצחק התגלה כילד מחונן, הוא אהב ללמוד והצטיין במידות זהב ויראת שמים טהורה. בנוסף למעלותיו הרוחניות, יש לו ליצחק חוש מיוחד לנגינה, הוא בקי בכל רזי החכמה, פרטיה ודקדוקיה. כמובן שהוא יושב והוגה בתורת ה' כל היום, אך בחופשות ובשבתות רגיל הוא מעט להנות מנטית נפשו זאת.

הוא זכה ללמוד בישיבה קטנה חשובה בעיר בה אנו גרים, ולאחר מכן המשיך לשיבה גדולה מפורסמת בירושלים. לפני כשנה זומן יצחק ללשכת הגיוס לצורך מסירת טופס הדיחוי. באופן כללי לא היו אמורות להיווצר בעיות, שכן מדובר בבחור מצוין משיבה מצוינת, ובפרט שההתייבות היתה במרוכז לכל בני הישיבה. כשנכנס יצחק לחדרו של המראיין הוא נשאל בין השאר שאלה תמימה - אם היית מתגייס לאיזה חייל היית משתייך? יצחק היקר לא הבין את המלכודת ולאחר מחשבה קצרה אמר, אם יש משהו שמענין אותי חוץ מתורה - זה מוסיקה. אותו חייל כנראה מבין גם הוא בתחום, ומכאן התגלגלה שיחה על כל תורת המוסיקה, השירה והחזנות, על מזרחי וחסידים, מקאמים ומקצבים וכו' ויצחק הרגיש כמו דג במים. בנוסף הראה לו החייל במחשב כל מיני תוכניות ומסלולים שהצבא יכול לממן לו כדי להשתלם בתחום המוסיקה. יצחק צחק ודחה כמובן את כל ההצעות ה"מאד מפתות", כראוי לבן ישיבה היודע ערכה של תורה.

בתום הפגישה הדפיס החייל איזה דף וביקש מיצחק לחתום. יצחק נדרך - על מה אני חותם פה. החייל ענה, שום דבר, שאתה מבין את מה שדברנו. יצחק שאל: אבל זה לא עלול לסבך אותי? והחייל ענה: ברור שלא! ויצחק - אוי ואבוי, חתם...

אחרי שבועיים קבלנו מכתב עם הזמנה מיוחדת למפגש ראשוני בצה"ל. טלפון אחד ל'מיטב', והנורא מכל התברר - יצחק חתם על ביטול מעמדו כבן ישיבה. נכנסנו למרוץ אדיר לנסות להסדיר את מעמדו כבן ישיבה, אך כל השערים נמצאו נעולים. עסקנים בכירים שפנינו אליהם הרימו ידיים, אינני יודע אם מחוסר ברירה או מחוסר אכפתיות. מה שאני יכול להעיד זה שאחד העסקנים הבכירים ביותר פלט - ספק לעצמו ספק לי - "גם ספרדי, גם בן של חוזר בתשובה... שיתגייס...". בנתיים יצחק קיבל לפחות פעמיים בשבוע טלפונים מהצבא שניסו לשכנעו להתגייס, הציעו לו מסלולים שונים, וכמובן, ניצול החוש המוזיקלי... כעבור חודש הרגשנו שהטבעת מתהדקת סביבנו, חששתי גם שיצחק עלול להשתכנע ולהשבר, וחלילה ליפול.

ואז נצנץ בי רעיון. לקחתי ספר תהילים ונסעתי לציונו של מרן זיע"א, סיימתי שם את כל ספר התהילים בבכיות, פניתי למרן ואמרתי לו: "רבנו! הילד הזה הוא כמו נכד שלך, בגיל שמונה ימים החזקת אותו, תשמור אותו קרוב אליך, אל דרך התורה שלימדת אותנו, אל תיתן שיחטפו לי אותו". דברתי בקול, אנשים הסתכלו עלי, לא היה לי אכפת, המשכתי להתפלל מעמקי ליבי - "תלך לפני אבא שבשמים ותתחנן בעדינו, בעד יצחק בן שרית".
לפתע ניגש אלי יהודי: "מה קרה?"
לא הייתי פנוי לנהל שיחה ופלסתי, "הבן שלי הסתבך עם הצבא".
האיש לא הרפה - "ופנית לאיגוד?"
"לא, מה זה?"

האיש סיפר לי בקצרה על איגוד בני התורה הספרדים והביא לי את מספר הטלפון. לא תליתי הרבה תקוות, שבעתי מרורות מ'עסקנים'. התקשרתי, לקחו ממני פרטים, לאחר שעתיים חזרו אלי. רבותי! אלה לא עסקנים, מלאכים יושבים שם! הרגיעו אותי, הסבירו לי מה בדיוק המצב שלנו מבחינה חוקית, הציעו דרכי פתרון ברורים בע"ה, הצמידו לי עורך דין בכיר, ואכן בתוך תקופה קצרה העניין הסתדר, החזירו ליצחק מעמד בן ישיבה וכל התקופה העגומה מאחורינו.

נקודה אחת אני חייב לספר, כשהתקשרתי לאיגוד להודות להם ולספר שהכל הסתדר ב"ה - המוקדן שם ענה לי בכאב: תודה לה' על היכולת הכספית שלך לשלם את עורך הדין, רק הבוקר נפל בחור לצבא בגלל כסף. המדובר הוא בבחור מצוין, אך אין לו משפחה חזקה מאחוריו ולאחר חודשיים של טרטורים מהצבא פנה לאיגוד בבקשת סיוע, אך כשהתברר למשפחה שהעורך דין עולה כסף (מוזל מאוד! בזכות האיגוד) הרימו ידיים והשלימו עם המצב.

רבותי! הארגון הזה אדיר! תעשו הכל בשביל לתרום להם, בעיני ראיתי איך אפשר להציל נשמות בכסף!

ולסיום, לא לשכוח - תזהירו את החברים, את הבנים, את כולם, לא לחתום על שום מסמך בכל מצב! רק צרות זה עושה. ואם הסתבכתם - לא לשכוח להתפלל! התפילה שלי הביאה לי נס!

יהי רצון שבזכות מרן מלכא זצוק"ל וזיע"א, תעמוד לעם ישראל לביטול כל גזרות קשות ובפרט גזירת הגיוס על בחורי הישיבות, אמן.

קיבלנו הוראות מרן!

כבר בתחילת הפעילות של האיגוד (לפני כשנתיים וחצי) זכינו להפיץ ולפרסם את מכתבו הנחרץ של מרן רשכבה"ג זיע"א כנגד האיסור החמור והנורא של הנח"ל האכזב- ה"חרדי", עם שאר גדולי ישראל שכתבו על הסכנה הגדולה הנשקפת מיסודו של הנחל האכזב הזה אשר רבים חללים הפיל, ובמבצע מיוחד לילדי ישראל נתלו השלטים המיוחדים שהוצאנו, וכיום אנו רואים ומבינים איך שגדולי ישראל ובראשם מרן זיע"א ראו בעיניהם הצופיות למרחוק את הסכנה העצומה אשר הוא עלול להמיט חלילה על הציבור וכפי שכתבו במכתבם:

"וזעקות שבר של הורים ומורים נשמעים על בני ציון יקרים שהגיעו לידי חילול שבת ועבירות חמורות וביזוי כל קודש..."

"לכן הננו להזהיר באזהרה חמורה לכל יתפתה שום תלמיד ושום שומר תורה ומצוות גם אם אינו במסגרת לימודים ליפול ברשתם"

זכעת אנו מפרסמים ב**פירסום ראשון** תמונה המתעדת פעילות מיוחדת של ילדי ירושלים הנאמנים למרן אשר יצאו במבצע מיוחד לתלות את השלטים על גדרות לשכת הגיוס המתועבת, כדי שגם השוכנים בה יראו וידעו את דעת התורה האמיתית על הסכנה הגדולה והאיסור החמור שיש לאלה ההולכים לצבא ולכלל מסלוליו ה"חרדים" ואת הוראתו הנחרצת של מרן זיע"א

קבלנו הוראות מרן!

גודעה מיוחדת לילדי ישראל:

במלאות ג' שנים להסתלקותו של מרן אנו יוצאים במבצע מיוחד:

"ילדי מרן מנצחים את גזירת הגיוס"

בימים הקרובים בס' תצא אנדקה מיוחדת לילדי ישראל אס בוראנו הברורה ופנורצת של ארן זיע"א אס האיסור החמור ללכת לצבא ו"חרדי" לבל שואר תורה ומצוות "אס אס אינן באסגרת לימודים", באפלק פאבצע יוסב פאדבקות ברבבות אונתקים בכל רחבי הארץ.

פרטים יבואו!

מרן מתחננן אליך:

שמור על ילדי!

כולנו, מסייעים לפעילות האיגוד!

מפעילויות האיגוד השוטפות:

הפקת גליון הסברה
'זעקה ממזרח' מידי חודש
(ב- 45,000 עותקים), וכן חוברות
הסברה מעת לעת.

תמיכה משפטית ע"ד
עו"ד מומחים ויצוג
בבית הדין הצבאי

מוקד טלפוני עם מענה
אנושי 24 שעות ביממה,
לכל בעיה מול הצבא

תמיכה נפשית וסיוע משפטי
לבחורים העצורים
בכלא הצבאי

פעילות הסברה
והדרכה בקרב
בני השיבות.

כינוסים מיוחדים בכל רחבי
הארץ, בהשתתפות גדולי
תורה ורבנים ידועי שם

האם כל זה יתעכב מחוסר תקציב?

בדרך הדבר! טול חלק בכל פעילות הקודש הזו באחת מהאפשרויות הבאות:

עלות כינוס הסברה ברחבי
הארץ 4000 ₪ (200 X 20)

סביוד חלקי של חיק משפטי
להצלת יהודי טעמד
בתרומה של 100 ₪ X 24

עלות שיחת הדרכה בשיבות
הקדושות 400 ₪

הדפסה והסבה של
500 גליונות 'זעקה ממזרח'
בתרומה בסך 200 ₪

תלמיד חכם שליווה האיגוד יעתיר בתפילה
במשך שנה שלמה מידי ערב ראש חודש
על קברו של מרן קדוש ישראל
רבינו עובדיה יוסף זצוקל"ה זכותו תגן בעדינו,
על כל החותמים הו"ק חודשית כ- 50 ₪ ומעלה.

שי איווה ישלח
לכל תורם

לתרומות ולהעברת שמות לתפילה חייגו עכשיו:

02-6507494 שלוחה 6

ניתן לתרום גם בעמדות ההתרמה הדיגיטליות של "קהילות" בבתי הכנסיות ברחבי הארץ